

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.IV.38.113/2016/4.

A tanács tagjai: Dr. Kozma György a tanács elnöke, Dr. Balogh Zsolt előadó bíró,
Dr. Horváth Tamás bíró

A felperes: felperes neve

A felperes képviselője: Dr. Pozsgay Gáborügyvéd

Az alperes: alperes neve

Az alperes képviselője: Dr. Kiss Andrea Tünde jogtanácsos

A per tárgya: Víziközmű-üzemeltetési jogviszony létesítésére irányuló szerződés

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 3.K.30.674/2016/6. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 3.K.30.674/2016/6. számú ítéletét hatályában akként tartja fenn, hogy az ítéletből mellőzi a "A Hivatal kötelezi az Ellátásért felelőst, hogy a legkésőbb a közérdekű üzemeltetés jelen határozatban foglalt időtartamának vége előtt 90 nappal kössön víziközmű-üzemeltetési jogviszony létesítésére irányuló szerződést." szövegrész hatályon kívül helyezését.

A felülvizsgálati eljárási költséget a felek maguk viselik.

A felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az alperesi hatóság a F., Fejér Megyei Önkormányzatok Víz- és Csatornamű Zrt., mint szolgáltatót az 1773/2014. számú határozatában E. település vonatkozásában közműves szennyvízelvezetés és tisztítás - mint víziközmű-szolgáltatás - végzésére 2014. április 25. napjától kezdődően 2014. október 25. napjáig közérdekű üzemeltetőként jelölte ki.
- [2] A kijelölés indoka az volt, hogy a víziközmű-szolgáltatás nyújtása veszélybe került azáltal, hogy a határozattal érintett településen nem működési engedéllyel rendelkező víziközmű-szolgáltató látta el a szolgáltatást, továbbá a folyamatos és egységes víziközmű-szolgáltatás biztosítására, illetve annak jogszerű, egyéb módon történő megszervezéséről az ellátásért felelős nem gondoskodott. Mindezek alapján a víziközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. törvény (a továbbiakban: Vksztv.) 32. § (1) bekezdése szerinti ok a közérdekű üzemeltető kijelölésére fennállt.
- [3] A hivatal ezen határozatában kötelezte a felperest, mint ellátásért felelőst, hogy legkésőbb a közérdekű üzemeltetés határozatban foglalt időtartamának vége előtt 90 nappal kössön víziközmű-üzemeltetési jogviszony létesítésére irányuló szerződést.
- [4] Az alperes a szolgáltató 2014. október 6. napján kelt nyilatkozata és a nyilvántartásban lévő adatok alapján megállapította, hogy a felperes a közérdekű üzemeltetés fenti határozatában meghatározott befejező időpontjában továbbra sem rendelkezett a hivatal által jóváhagyott üzemeltetési szerződéssel. Az alperes megállapította továbbá, hogy a felperes - figyelmen kívül hagyva a Vksztv. 1. § (1) bekezdés c) pontját, illetve 22. § (1) bekezdését - a megadott határidőn belül nem kötött üzemeltetési jogviszonyra irányuló szerződést egyetlen jogszerűen működő víziközmű-szolgáltatóval sem. Erre tekintettel az alperes a 2761/2014. számú határozatával a közérdekű üzemeltetői jogviszonyt 2015. április 25. napjáig meghosszabbította. A közérdekű üzemeltetői jogviszony időbeli hatályát a 4321/2015. számú határozattal 2015. december 31-ig ismét meg kellett hosszabbítani. Ezen döntésében az alperes újból kötelezte a felperest arra, hogy a közérdekű üzemeltetés jelen határozatban foglalt időtartamának vége előtt 90 nappal kössön víziközmű-üzemeltetési jogviszony létesítésére irányuló szerződést.

Hangsúlyozta, hogy a felperes a magatartásával veszélyezteti az ellátás biztonságát.

- [5] Mindezek alapján az alperes a 6297/2015. számú határozatával a szolgáltató korábbi, fenti határozatokkal meghosszabbított közérdekű üzemeltetői jogviszonyát 2016. december 31. napjáig ismételten meghosszabbította. Az alperesi határozat rendelkező része megállapította, hogy a szóban forgó tulajdoni viszonyok változatlanul nem rendeződtek, a víziközmű még mindig nem került a felperes, mint ellátásért felelős tulajdonába. Felhívta ezért a felperest, hogy a víziközmű-szolgáltatás nyújtásáról megfelelően a jogszabályi előírások szerint üzemeltetési szerződés megkötésével gondoskodjon, ezen belül az üzemeltetési szerződés megkötéséhez szükséges tulajdoni viszonyok rendezése érdekében tegye meg a szükséges lépéseket és ezen intézkedéseiről tájékoztassa a hivatalt. Kötelezte továbbá a felperest arra, hogy legkésőbb a közérdekű üzemeltetés határozatban foglalt időtartamának vége előtt 90 nappal kössön víziközmű-üzemeltetési jogviszony létesítésére irányuló szerződést. Ezen kötelezettség fenti határidőre nem teljesítése esetén a hivatal a felperessel szemben végrehajtási eljárást indít.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [6] A határozat ellen a felperes kereseti kérelmet terjesztett elő. Kérte a határozat hatályon kívül helyezését. Keresetében - többek között - arra hivatkozott, hogy a létrehozott víziközmű forgalmi értéke nagyon magas, így a felperesi önkormányzat azt nem képes megvásárolni külső állami, vagy egyéb támogatás nélkül a meghatározott határidőben. A felperesi önkormányzatnak a rendelkezésre álló anyagi források és a piaci viszonyok miatt nincs ráhatása arra, hogy a Vksztv. 79. § (2) bekezdése szerinti megállapodás létrejöjjön.

- [7] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú ítélet

- [8] Az ügyben eljáró Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 3.K.30.674/2016/6. számú ítéletével az alperes 6297/2015. számú határozatát abban a részben helyezte hatályon kívül, amely megállapította: *"A hivatal kötelezi az ellátásért felelőst, hogy legkésőbb a közérdekű üzemeltetés jelen határozatban foglalt időtartamának vége előtt 90 nappal kössön víziközmű-üzemeltetési jogviszony létesítésére irányuló szerződést. A kötelezettség fenti időhatáridőre nem teljesítése esetén a hivatal az ellátásért felelőssel szemben végrehajtási eljárást indít"*.

- [9] A bíróság idézte a Vksztv. 1. § (1) bekezdés c) pontját, 22. § (1) bekezdését, a 79. § (2), (5) és (6) bekezdését, valamint a víziközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. törvény végrehajtásáról szóló 58/2013. (II. 27.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Vhr.) 19. § (2) és (3) bekezdését. Utalt a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:59. § (1) bekezdésére, 6:71. § (1) bekezdésére, valamint a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 127. § (2) bekezdésére, végül az Alaptörvény 28. cikkére.
- [10] A bíróság a fenti jogszabályok alapján megállapította, hogy a felperes valóban köteles víziközmű-üzemeltetési jogviszony létesítésére irányuló szerződést kötni. A jogszabály ugyanakkor kogens tényállási elemként határozza meg, hogy ezen szerződést a Ptk. általános szerződéskötésre vonatkozó szabályai szerint kell megkötni. Ezen feltétel semmiképpen sem hagyható ki a szerződéskötés során.
- [11] A bíróság megállapította továbbá, hogy az alperes döntése során indokolás nélkül hagyta figyelmen kívül a VKSztv. 79. § (6) bekezdésében foglaltakat, amikor nem szerezte be a szükséges minisztériumi állásfoglalást, holott a jogalkotó pontosan az ilyen esetekre nézve kívánta lehetővé tenni az állami beavatkozást. Ezáltal sérült a Ket. 50. § (1) bekezdése, amely az alperesre tényállás-tisztázási kötelezettséget hárít.
- [12] A bíróság akként összegezte az álláspontját, hogy azon hatósági kötelezés, amely a szerződéskötésre 90 napos határidőt ad a felperesnek olyan feltétel, amelynek teljesítése nem csak a felperesnek múlik. A felperes adott esetben még a teljesen jóhiszemű, elvárható gondosságot és törekvést tanúsító magatartása ellenére sem biztos, hogy képes lesz szerződést kötni egy szuverén polgári jogi alannal. A felperes az eljárás során bizonyította, hogy neki felróható mulasztás a szerződéskötés elmaradása miatt nem terheli. A bíróság szerint az alperesnek a döntése során figyelembe kellett volna vennie a Ptk. 6:71. § (1) bekezdésében foglaltakat és szükség esetén - amennyiben erre hatáskör biztosított - meg kell tennie az ezzel kapcsolatos intézkedéseket. A Ket. 127. § (2) bekezdésében foglaltak szerinti végrehajtás - tekintettel az Alaptörvény 28. cikkére - a perbeli esetben a bíróság szerint nem értelmezhető, fogalmilag kizárt. Egy polgári jogi szerződés megkötésének kikényszerítésére, végrehajtására alperesnek nincs hatásköre.
- [13] A bíróság megállapította végül, hogy nem alapos a kereset abban a részében, amelyben a közérdekű üzemeltető kijelölése meghosszabbításának időtartamát támadta a felperes. Az ellátás biztonsága érdekében az alperesnek intézkednie kell a helyzet

jogszerű rendezéséig a közérdekű üzemeltető kijelöléséről a Vhr. 19. § (2) bekezdése alapján.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[14] Az ügyben az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet. Kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a felperes keresetének elutasítását, másodlagosan kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését az első fokon eljáró bíróság új eljárás lefolytatására utasítását.

[15] Az alperes szerint a jogerős ítélet sérti a Vksztv. 79. § (6) bekezdését, a Ket. 127. § (2) bekezdését, a Vhr. 18. § (1) bekezdésének 10. pontját.

[16] Az alperes elsőként arra hívta fel a figyelmet, hogy a Vhr. 18. § (1) bekezdés 10. pontja azt a kötelezést tartalmazta, amelyet a határozat megfogalmazott és amelyet a bíróság az ítéletében jogszerűtlenség címén hatályon kívül helyezett. Mivel a Vhr. 18. § (1) bekezdés 10. pontját a jogerős ítélet meg sem említi, ezért jutott a bíróság arra a téves megállapításra, hogy a Ptk. 6:59. §-át kell figyelembe venni a közigazgatási hatósági eljárás során.

[17] Az alperes leszögezte, hogy a felperesnek, mint az ellátásért felelősnek biztosítani kell a szolgáltatást a Vksztv. alapján, amelynek jogszabályban meghatározott módja a víziközmű-üzemeltetési jogviszony létesítésére irányuló szerződés. Márpedig a felperes nem kötött szerződést ilyen jogviszony létesítésére. A Ptk.-ba ütközés álláspontja szerint nehezen értelmezhető közigazgatási perben.

[18] Az alperes idézte a Vksztv. 79. §-át. Felhívta a figyelmet arra, hogy a Vksztv. 79. § (6) bekezdésében nincs megemlítve az alperesi hivatal semmilyen feladata, hatásköre, a tulajdonviszonyok rendezésével összefüggésben nincs a hivatalnak minisztériumi állásfoglalás bekérésére irányuló kötelezettsége. A VKSztv. 79. § (6) bekezdésére alapított ítéleti indokolás ezért jogszabálysértő.

[19] Az alperes szerint a Ket. 127. § (2) bekezdésére történő hivatkozás szintén nem alapozza meg a határozat hatályon kívül helyezését. A feltételek nem teljesülése esetén a Vhr. 18. § (1) bekezdés 10. pontjából, illetve a Ket. szabályaiból következően a végrehajtási eljárást meg kell indítani.

[20] Az alperes a Ket. 50. §-ában foglalt tényállás-tisztázási kötelezettségének eleget tett, határozatát egy előzményi eljárást követően hozta meg, hiszen egy már kijelölt közérdekű üzemeltetői jogviszonyt hosszabbított meg arra tekintettel, hogy a felperes,

mint ellátásért felelős a jogszabályi kötelezettségének nem tett eleget.

[21] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmet nyújtott be. Kérte a jogerős ítélet hatályában való fenntartását. Álláspontja szerint az eljáró bíróság helyesen tárta fel az ügy releváns tényállását és a jogszabályokat megfelelően alkalmazta. A Vhr. 18. § (1) bekezdés 10. pontjára hivatkozás vonatkozásában a felperes kiemelte, hogy bár a Vksztv. alapján a víziközmű-szolgáltatás biztosítása valóban víziközmű-üzemeltetési szerződéssel történik, azonban a jelen ügy alapját nem ezen szerződés megkötése, hanem az képezi, hogy a Vksztv. 79. § (2) bekezdése szerinti - a tulajdonosi gazdálkodó szervezet és az ellátásért felelős önkormányzat közötti átruházásról szóló - megállapodás a keresetlevélben részletesen leírt és az alperes előtt a határozatmeghozatalakor is ismert okokból nem jött létre. Ezen ok, hogy a tárgyi közművet jelentős banki finanszírozás bevonásával még 2007-ben helyezték üzembe, a 20 éves futamidőre vonatkozó, nagy költségekkel járó beruházási és üzemeltetési konstrukcióról pedig már 2006-ban megállapodtak az érintett felek. A Vksztv. hatályba lépése előtt 4-5 évvel nem lehetett azzal számolni, hogy a víziközművek tulajdonjogi viszonyait szabályozó jogszabályok ilyen gyorsan és gyökeresen megváltoznak.

[22] A létrejött víziközmű világszínvonalú fejlesztés, forgalmi értéke magas, az önkormányzat költségvetése nem teszi lehetővé annak megvásárlását. Az anyagi források és a piaci viszonyok miatt az önkormányzatnak nincs ráhatása arra, hogy a Vksztv. 79. § (2) bekezdése szerinti megállapodás létrejöjjön. A felperes szerint helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a Vksztv. 79. § (2) bekezdése kifejezetten arra utal, hogy ennek a megállapodásnak a megkötése a polgári jog általános szabályai szerint történik.

[23] A Ket. 127. § (2) bekezdésével összefüggésben a felperes előadta, hogy elképzelhetetlennek tartja az arra irányuló közigazgatási végrehajtás foganatosítását, hogy az érintett felek kössenek egymással szerződést a polgári jog általános szabályai szerint.

[24] Végül rámutatott a felperes, hogy a Vksztv. szerint előirányzott kisajátításról szóló döntés hiányában - figyelemmel arra, hogy a megkeresés folyamatba került - nem lehetett volna alperesi határozatban foglalt kötelezésről rendelkezni, ezért a jogerős ítélet nem sérti a Vksztv. ezen rendelkezését sem.

A Kúria döntése és jogi indokai

[25] A felülvizsgálati kérelem részben megalapozott:

[26] A Pp. 270. § (2) bekezdése értelmében közigazgatási perben a Kúria felülvizsgálati hatásköre a jogszabálysértés vizsgálatára terjed ki.

[27] A Vhr. 18. § (1) bekezdés 10. pontja értelmében a közérdekű üzemeltetőt kijelölő határozat tartalmazza az ellátásért felelőssel szemben felmerülő kötelezést, miszerint legkésőbb a közérdekű üzemeltetés határozatban foglalt időtartamának vége előtt 90 nappal kössön víziközmű-üzemeltetési jogviszony létesítésére irányuló szerződést. E rendelkezés nem hagy mérlegelési lehetőséget a határozatot meghozó Hivatal számára, amennyiben a közérdekű üzemeltető kijelölésére vonatkozó, a Vksztv. 32. § (1) bekezdésében meghatározott feltételek fennállnak. E feltételek meglétének vizsgálata tekintetében a Hivatal eleget tett a Ket. 50. § (1) bekezdése szerinti tényállás-tisztázási kötelességének, ezek fennállását a felperes sem vitatta. Megállapítható tehát, hogy a megtámadott határozat nem jogszabálysértő annyiban, amennyiben kötelezi a felperest a szerződés megkötésére. Az erre irányuló kötelezés teljes mértékben megfelel a Vhr. 18. § (1) bekezdés 10. pontja szövegének.

[28] Az ügy tényállásából, valamint magából a megtámadott határozatból is kiderül, hogy felperes a tulajdoni viszonyok rendezetlensége miatt nem tudott létrehozni a Vksztv. 15. § (2) bekezdése szerinti működési engedéllyel rendelkező víziközmű-szolgáltatóval üzemeltetési szerződést. Ez következik a Vksztv. 6. § (1) bekezdéséből: „Víziközmű kizárólag az állam és települési önkormányzat tulajdonába tartozhat.”, valamint a Vksztv. 8. § (1) bekezdéséből is, amely szerint, ha „a víziközmű nem állami vagy önkormányzati beruházásban jön létre, a beruházó a víziközmű tulajdonjogát a víziközmű üzembe helyezésének időpontjában az ellátásért felelősre átruházza. Az átruházásról a felek szerződést kötnek.” Éppen ezért az elsőfokú bíróság helyesen járt el, amikor az ügy előzményeként vizsgálta azt a kérdést, hogy a Vksztv. 79. § (1)-(6) bekezdésében foglalt rendelkezések alapján a felperes eleget tett-e a tárgyi víziközmű tulajdonjogának átruházására irányuló kötelezettségének.

[29] Megállapítható, hogy a felperes a közigazgatási eljárások során megtett minden tőle elvárható és reális lépést az ügy rendezése érdekében.

[30] Egyrészt a kisajátítás objektív feltételei a kisajátításról szóló 2007. évi CXIII. törvény 4. § (1) bekezdésének alapján jelen ügyben nem állnak fenn, ezért az önkormányzatnak nem állt módjában kisajátítási eljárást kezdeményezni. Kizáró feltétel továbbá, hogy a Vksztv. 79. § (5) bekezdése a víziközművel érintett ingatlanra nézve teszi lehetővé a kisajátítást. A tárgyi víziközmű alapjául

szolgáltató ingatlan azonban jelenleg is az önkormányzat tulajdonában van.

[31] Másrészt az önkormányzat megfelelő mértékben valószínűsítette, hogy a kérdéses létesítmény tulajdonjogát a másik szuverén polgári jogi alany által meghatározott pénzügyi-műszaki feltételek mellett nem tudja megállapodás keretében átvenni. A tárgyi víziközművet jelentős banki finanszírozás bevonásával még 2007-ben helyezték üzembe, a 20 éves futamidőre vonatkozó, nagy költségekkel járó beruházási és üzemeltetési konstrukcióról pedig már 2006-ban megállapodtak az érintett felek. Ekkor nem lehetett azzal számolni, hogy a víziközművek tulajdonjogi viszonyait szabályozó jogi normák ilyen gyökeresen megváltoznak a Vksztv. hatályba lépésével. Ezt követően az önkormányzati tulajdonba történő átadásról 2013 óta folytatott tárgyalást az Önkormányzat az érintett felekkel. Az ennek eredményeként 2014 májusában, az érintett felek által meghatározott pénzügyi feltételek alapján az Önkormányzat 193/2014. (V. 29.) számú határozatával úgy döntött, hogy a rendelkezésre álló anyagi forrásai nem teszik lehetővé a Vksztv. 79. § (2) bekezdése szerinti megállapodás létrejöttét.

[32] Nem helytálló mindemellett az elsőfokú bíróság ítéletének a Vksztv. 79.§ (6) bekezdését értelmező része.

[33] Az alperes szerint az elsőfokú bíróság Vksztv. 79. § (6) bekezdésére alapított ítéleti indoklása a miniszteri állásfoglalás bekérése tekintetében semmilyen összefüggésben nincs a perbeli határozattal, mivel e rendelkezés az alperest nem kötelezi. A Vksztv. 79. § (6) bekezdésben jelen ügyben alkalmazandó szövege szerint: „Ha az ellátásért felelős települési önkormányzat az (5) bekezdés szerinti jogával 2014. május 31-ig nem élt, az állam kérheti a kisajátítást. A települési önkormányzat az M. Zrt.-t 2014. június 15-ig értesíti, hogy az (5) bekezdés szerinti jogával nem élt.”

[34] Megállapítható, hogy e rendelkezés valójában csak értesítési kötelezettséget ír elő az M. Zrt. felé, és kizárólag az érintett önkormányzatot kötelezi. A 79. § (6) bekezdésből nem következik – szemben a bíróság érvelésével –, hogy az alperesnek a határozat meghozatala előtt minisztériumi állásfoglalást kellett volna beszereznie.

[35] A jogalkotó lehetővé kívánta tenni az állami beavatkozást arra az esetre, ha az önkormányzat nem tudja a víziközmű vagy a víziközmű létrehozására irányuló beruházás tulajdoni viszonyait rendezni, sem a Vksztv. 79. § (2) bekezdése szerinti polgári jogi szerződéssel, sem pedig az (5) bekezdés szerinti kisajátítás útján. E folyamat elindításához ugyanakkor a jogszabály nem követel meg többet az önkormányzati értesítési kötelezettségnél, ennél

kiterjesztőbb értelmezés ellentétes volna a normaszöveggel. A Kúria megítélése szerint helytálló az alperes felülvizsgálati kérelemben előadott érvelése, amely szerint a (6) bekezdés a Hivatalt illetően kötelezettséget nem állapít meg. Az alperes 6297/2015. számú határozata tehát a megállapodás megkötésére való kötelezés tekintetében nem sértette meg a Vksztv. 79. § (6) bekezdését.

[36] A Vksztv. 79. §. (2) bekezdés szerint az ellátásért felelős az érintett gazdálkodó szervezettel a polgári jog általános szabályai szerint köteles megállapodást kötni. A Ptk. 6:59. § szerinti szerződéskötési szabadság korlátozásának lehetőségét - a jogszabály által előírt szerződéskötési kötelezettség 6:71. § (1) bekezdése szerinti szabályozásával - maga a Ptk. is elismeri. A Ptk. 6:71. § (4) bekezdése értelmében ugyanakkor a szerződés megkötése megtagadható, ha a kötelezett bizonyítja, hogy a szerződés teljesítésére nem lenne képes, vagy a szerződéstől való elállásnak vagy felmondásnak lenne helye. A jogszabály által előírt szerződéskötési kötelezettség korlátozásának ezen lehetősége a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott Vhr. 18. § (1) bekezdés 10. pontjára is kiterjed. A felperes tehát a továbbiakban, a polgári jog és a polgári eljárásjog releváns szabályai szerint, új eljárás keretében hivatkozhat arra, hogy a Ptk. 6:71. § (4) bekezdése értelmében a felperes a megtámadott határozat szerinti jogszabályi kötelezettsége alól mentesül, mivel nem volt képes a Vhr. 18. §. (1) bekezdés 10. pontja szerinti szerződés teljesítésére.

[37] A továbbiakban a Kúria egyetért az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásával.

[38] Az ítélet helyesen állapítja meg, hogy a Ket. 127. § (2) bekezdése szerinti végrehajtás polgári jogi szerződés megkötése esetében fogalmilag kizárt. Ennek lehetőségére semmilyen jogszabályi előírás nem ad felhatalmazást. A Kúria felhívja a figyelmet arra is, hogy a Vhr. 18. §. (1) bekezdése szerinti, közérdekű üzemeltetőt kijelölő határozat kötelező tartalmi elemei között nem szerepel a szerződéskötési kötelezettség elmulasztásának következményeire való felhívásra - így végrehajtás lehetőségére - vonatkozó rendelkezés.

[39] én helytállóan indokolja az ítélet az alperes határozata hatályának fenntartását a közérdekű üzemeltető kijelölése időtartamának meghosszabbítása tekintetében. Ez az egyetlen lehetséges, jog által kínált megoldás arra nézve, hogy a szerződési szabadság tiszteletben tartása és az ellátás biztonsága mint közérdekű cél egyaránt biztosítva legyen.

[40] A fentiek alapján a Kúria a jogerős ítéletet a fentiek szerinti változtatással, illetve az indokolás kiegészítésével a Pp. 275. § (3) bekezdés alapján hatályában fenntartotta.

Alkalmazott jogszabályok:

- [41] 2004. évi CXL. törvény 127. § (2) bekezdés;
2011. évi CCIX. törvény 1. § (1) bekezdés c) pont, 22. § (1) bekezdés,
79. § (2), (5) és (6) bekezdés;
2013. évi V. törvény 6:59. § (1) bekezdés, 6:71. § (1) bekezdés
58/2013. (II. 27.) Korm. rendelet 19. § (2) és (3) bekezdés

Záró rész

- [42] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.
- [43] A Kúria a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 81. § (1) bekezdés alapján akként rendelkezett, hogy a felülvizsgálati eljárás költségeit a felek maguk viselik.
- [44] Az illetékről való rendelkezés az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. §-án alapul.

Budapest, 2017. június 27.

**Dr. Kozma György s. k. a tanács elnöke, Dr. Balogh Zsolt s. k.
előadó bíró, Dr. Horváth Tamás s. k. bíró**